

Białystok dn. 26 lutego 2019 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku,
w składzie:

| | |
|-------------------|------------------|
| Dominik Kościuk | - przewodniczący |
| Barbara Kuklińska | - członek |
| Andrzej Kuklik | - członek, |

na podstawie art. 138 § 2 w zw. z art. 17 pkt 1, art. 6, art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: Kpa), art. 71, art. 80 ust. 1 oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2009 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2018 poz. 2081 z późn. zm, dalej jako "ustawa") oraz § 2 ust. 1 pkt 41 i § 3 ust. 1 pkt 52 lit. b, pkt 70 i pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71) po rozpatrzeniu odwołań wniesionych przez Stowarzyszenie Klubu Miłośników Sidry, Piotra Pawłowskiego, Towarzystwa Ochrony Przyrody, Towarzystwa na rzecz Ziemi, Stowarzyszenia "Towarzystwo Ziemia Sokólska", Powiatu Sokólskiego (zwanych dalej "skarżącymi") od decyzji Wójta Gminy Nowy Dwór z dnia 30 kwietnia 2018 r., znak: RK.6220.8.2017 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie obiektów przeznaczonych na działalność usługowo-produkcyjną, składającą się z:

- 1) termicznego przetwarzania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne (w tym zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych oraz odpadów energetycznych) wraz z wytworzeniem energii elektrycznej i ciepłej;
 - 2) przetwarzania odpadów ściekowych i skratek pochodzących z komunalnych i przemysłowych oczyszczalni ścieków wraz z niezbędnym zapleczem technicznym i magazynowym z możliwością wytwarzania produktu - nawozu rolnego lub innych substancji polepszających glebę;
 - 3) Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów - w tym stacji diagnostycznej pojazdów specjalistycznych oraz pojazdów osobowych i ciężarowych;
- wraz z budową niezbędnej infrastruktury jak: budynek socjalno-biurowy, dwie wagi samochodowe, parking, ogrodzenie terenu, sieć sanitarna, deszczowa, itp.

orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

UZASADNIENIE:

Zaskarżona decyzja została wydana po przeprowadzonym ponownie postępowaniu po uchyleniu decyzją Kolegium z dnia 6 marca 2018 r. znak: 408.35/F-23/VI/18, decyzji Wójta Gminy Nowy Dwór z dnia 8 lutego 2018 r. znak: RK.6220.8.2017 odmawiającej Leszkowi Mentel, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe "L.W.M." Leszek Mentel w Białymstoku, określenia środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia. Kolegium uchylając decyzję organu I instancji wskazało, że organ I instancji zaniechał w istocie prowadzenia postępowania wyjaśniającego, nie ustalając, czy faktycznie zaistniały przesłanki do odmowy wydania wnioskowanej decyzji, a ponadto u podstawy odmowy jej wydania legł powód, który zgodnie z obowiązującym prawem, nie może przesądzać o treści rozstrzygnięcia w sprawach środowiskowych uwarunkowań. W postępowaniu nie doszło choćby do minimalnego ustalenia, czy rzeczywiście inwestycja w kształcie opisanym

przez inwestora zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska. W ocenie organu odwoławczego, organ I instancji skoncentrował się na chronologicznym zestawieniu podejmowanych czynności, nie próbując nawet wykazać, z jakiego powodu (oprócz protestów lokalnej społeczności) inwestycja może zagrażać środowisku. Kolegium wskazało przy tym, że w ponownie prowadzonym postępowaniu organ I instancji winien poczynić ww. ustalenia, a ponadto umotywić podjęte rozstrzygnięcie w pisemnym uzasadnieniu decyzji, pomijając w nim jednak opis chronologii podejmowanych w sprawie czynności.

Kolegium podkreśliło także, że jeżeli nie zachodzi żadna z wymienionych w ustawie przesłanek odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, ani też inna przesłanka wynikająca z przepisów odrębnych, organ jest obowiązany do ich określenia. W ocenie Kolegium, w prowadzonym w I instancji postępowaniu, nie tylko nie doszło do wykazania, czy którakolwiek z ww. przesłanek umożliwiła wydanie decyzji odmownej, ale co więcej odmowę oparto jedynie na sprzeciwie lokalnej społeczności, co jest niezgodne zarówno z obowiązującym prawem, jak i ukształtowaną linią orzecniczą. Organ odwoławczy wskazał, że dokonując przedmiotowych ustaleń, organ I instancji powinien dokonać analizy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który jako dokument prywatny, podlega ocenie jak każdy dowód w sprawie, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 80 k.p.a. Skoro zatem w żaden sposób nie wykazano, czy istnieje którakolwiek z przesłanek umożliwiających odmowę, a treść decyzji nie zawiera ani analizy uzgodnień dokonywanych przez organ współdziałający i opiniujący, ani oceny rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie degradacji środowiska przedstawionych przez inwestora w raporcie oddziaływania na środowisko, braki te należy wyeliminować w ponownie prowadzonym postępowaniu, przy czym obowiązek oceny raportu ciąży nie tylko na organach uzgadniających, ale przede wszystkim na organie prowadzącym postępowanie. Jednocześnie Kolegium wskazało na konieczność sporządzenia odpowiadającego prawu uzasadnienia wydanego rozstrzygnięcia, które powinno być elementem przekonującym o jego trafności. Wątpliwości Kolegium wzbudziło także ustalenie kręgu stron postępowania, bowiem ani uzasadnienie skarżonej decyzji, ani zgromadzony materiał dowodowy, nie wskazuje na powody, dla których za strony zostały uznane, poza inwestorem, jedynie dwie osoby. Kolegium wskazało, że pomimo braku dokonania analizy raportu i braku ustalenia obszaru oddziaływania przedsięwzięcia, organ I instancji bezpodstawnie przyjął, że stronami są jedynie te osoby, którym doręczono decyzję, która to okoliczność również powinna zostać ustalona w oparciu o analizę raportu.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, w wydanej decyzji z dnia 30 kwietnia 2018 r., organ I instancji orzekł o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obiektów przeznaczonych na działalność usługowo-produkcyjną, składającą się z:

- 1) termicznego przetwarzania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne (w tym zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych oraz odpadów energetycznych) wraz z wytworzeniem energii elektrycznej i ciepłej;
- 2) przetwarzania odpadów ściekowych i skratek pochodzących z komunalnych i przemysłowych oczyszczalni ścieków wraz z niezbędnym zapleczem technicznym i magazynowym z możliwością wytwarzania produktu - nawozu rolnego lub innych substancji polepszających glebę;
- 3) Okręgowej Stacji Kontroli Pojazdów - w tym stacji diagnostycznej pojazdów specjalistycznych oraz pojazdów osobowych i ciężarowych;

wraz z budową niezbędnej infrastruktury jak: budynek socjalno-biurowy, dwie wagi samochodowe, parking, ogrodzenie terenu, sieć sanitarna, deszczowa, itp.

W decyzji określono rodzaj i miejsce przedsięwzięcia, istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, wymagania konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym, wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych. W decyzji wskazano, że przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawach wydania pozwolenia na budowę i postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Na inwestora nałożono obowiązek zrealizowania działań dotyczących monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w zakresie emisji substancji z instalacji. Załącznikiem nr 1 do decyzji jest Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia.

Odwołania od decyzji zostały wniesione przez Stowarzyszenie Klubu Miłośników Sidry, Piotra Pawłowskiego, Towarzystwo Ochrony Przyrody, Towarzystwo na rzecz Ziemi, Stowarzyszenie "Towarzystwo Ziemia Sokólska", Powiat Sokólski.

Stowarzyszenie Klubu Miłośników Sidry wydanej decyzji zarzuciło naruszenie:

1. przepisów prawa materialnego:

- art. 71 ust. 1 i 2, art. 77 ust. 1, art. 79 i 80 ustawy z dnia 3 października 2009 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 października 2016 r. w sprawie wymagań i sposobów unieszkodliwiania odpadów medycznych i weterynaryjnych,
- przepisów dotyczących obszaru Natura 2000 (...),
- Konwencji o ochronie gatunków europejskich dzikich zwierząt i roślin oraz siedlisk naturalnych (...),
- Konwencji o różnorodności biologicznej (...).

2. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 10, art. 107, art. 75 § 1, art. 78, art. 79 § 2 Kpa.

Stowarzyszenie Klubu Miłośników Sidry wniosło również o zawieszenie postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 Kpa.

Piotr Pawłowski wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta i zarzucił niezgodność przedsięwzięcia inwestycyjnego z dokumentami strategicznymi dla województwa podlaskiego i Gminy Nowy Dwór. Podniósł, że ocenę wpływu planowanego przedsięwzięcia organ oparł nie na podstawie wersji ostatecznej raportu z dnia 6.11.2017 r. Wątpliwości Skarżącego budzi udział społeczeństwa w postępowaniu i krąg stron postępowania. Skarżący zauważył również sprzeczności dotyczące odpadów, które można spalać na poszczególnych liniach oraz sprzeczności w drogach dowozu materiałów do zakładu inwestora.

Towarzystwo Ochrony Przyrody zarzuciło zaskarżonej decyzji naruszenie:

- art. 77 ust. 1 pkt 2 oraz art. 77 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2009 r. (...),
- art. 80 ust. 1 pkt 2, 3, art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a i b tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2009 r. (...),
- art. 82 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2009 r. (...),
- art. 7 Kpa poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych sprawy, w tym również wskazanych w decyzji Kolegium z 6 marca 2018 r.

Towarzystwo na rzecz Ziemi zarzuciło wydanej decyzji:

- 1) niezgodność z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa miejscowego - uchwałą nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r.

(...) poprzez ustalenie uwarunkowań środowiskowych dla instalacji nieujętej w wojewódzkim planie gospodarki odpadami (...),

2) naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 11 lit. a ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez oparcie decyzji na nierzetelnym raporcie powołującym się na nieaktualne lub nieprawdziwe dane dotyczące celów środowiskowych wynikających z celów strategicznych,

3) naruszenie art. 80 ust. 2 w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2009 r.,

4) naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 3 października 2009 r.,

5) naruszenie art. 7, 77 § 1 Kpa i art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2009 r.,

6) naruszenie art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

7) naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2009 r.,

8) naruszenie art. 204 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska,

9) naruszenie art. 82 ust. 1 w zw. z art. 86c ustawy z dnia 3 października 2009 r.,

10) naruszenie art. 33 ust. 1 i 2 w zw. z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2009 r.

Do odwołania została załączona opinia środowiskowa do projektu posadowienia spalarni odpadów niebezpiecznych w tym medycznych w gminie Nowy Dwór, pow. sokólski opracowany przez dr. hab. Elwirę Szumę.

Stowarzyszenie "Towarzystwo Ziemia Sokólska" skarżonej decyzji zarzuciło naruszenie:

1) art. 28 Kpa poprzez bezzasadne niedopuszczenie Powiatu Sokólskiego jako strony toczącego się postępowania,

2) art. 107 § 1 pkt 4 Kpa i art. 107 § 3 Kpa poprzez przytoczenie w podstawie prawnej i uzasadnieniu decyzji dwóch różnych podstaw prawnych,

3) art. 107 § 3 Kpa poprzez podanie w uzasadnieniu decyzji dwóch różnych dróg dowodu materiałów i surowców,

4) art. 113 § 1 i art. 6 Kpa poprzez wydanie przez Wójta Gminy Nowy Dwór bez podstawy prawnej postanowienia w przedmiocie sprostowania z urzędu oczywistej omyłki pisarskiej w Raporcie złożonym przez PPUH LWM Leszek Mentel w dniu 21.12.2016 r.,

5) art. 113 § 1 w związku z art. 126 Kpa poprzez wydanie przez Wójta Gminy Nowy Dwór bez podstawy prawnej postanowienia w przedmiocie sprostowania z urzędu oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu Wójta Gminy Nowy Dwór z dnia 16 marca 2018 r.,

6) art. 38a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach poprzez brak odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach mimo wystąpienia ustawowych przesłanek,

7) art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez brak zawarcia w raporcie analizy ryzyka wystąpienia poważnych awarii związanych z transportem drogowym odpadów,

8) art. 66 ust. 1 pkt 11 lit. a ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez nieodniesienie się w raporcie do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych,

9) art. 6 Kpa poprzez powołanie się na nieobowiązujący Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego (PGO) na lata 2012-2017,

10) art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez wszczęcie postępowania bez związku z załączonym Raportem,

11) art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez brak zasięgnięcia opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego,

12) art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez brak zasięgnięcia opinii organu właściwego do wydania opinii wodnoprawnej,

13) art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez brak określenia i wskazania elementów obligatoryjnych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

14) art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez niewskazanie elementów obligatoryjnych, zwłaszcza informacji o przeprowadzeniu postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jaki zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

15) art. 104 ustawy z dnia 3 października 2009 r. poprzez brak przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko,

16) art. 201 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez brak uzyskania pozwolenie zintegrowanego,

17) art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej poprzez niezastosowanie zasady ostrożności (przezorności).

Powiat Sokółski złożył odwołanie zbieżne w swojej treści z odwołaniem Stowarzyszenia "Towarzystwo Ziemia Sokóleka".

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy stwierdziło, co następuje:

Odwołanie Powiatu Sokólskiego zostało załatwione przez Kolegium odrębnym postanowieniem o niedopuszczalności odwołania.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że do przedmiotowej sprawy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r.

Zmiany powyższej ustawy zostały wprowadzone ustawą z 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1936). Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy zmieniającej do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Inwestor kilkakrotnie uzupełniał i modyfikował raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i ostateczną jego wersję przedłożył 6.11.2017 r., a więc już po wejściu w życie zmian wprowadzonych ustawą z 9 października 2015 r. W przedmiotowej sprawie zastosowanie będą więc miały przepisy ustawy obowiązujące od 1 stycznia 2017 r.

WSA w Łodzi w wyroku z 13.03.2018 r. sygn. akt: II SA/Łd 136/18 sformułował następujący pogląd, który podziela Kolegium: *W przepisie art. 6 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko chodzi o przedłożenie oceny oddziaływania czy raportu w wersji ostatecznej, jako kompletnych dokumentów. Tylko taki raport o ostatecznej treści jest przedmiotem uzgodnień stosownych organów, analiz i weryfikacji organu, który ma ustalić środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia. A contrario, jeżeli po dacie wejścia w życie powołanej ustawy nowelizacyjnej, to jest po dniu 1 stycznia 2017 r., podmiot dokonuje zmian raportu, składa dodatkowe wyjaśnienia, to wówczas zasady określone w art. 6 ustawy z dnia 9 października 2015 r. nie mają zastosowania, a*

stosuje się nowe przepisy na podstawie art. 6 ustawy nowelizującej. (wyrok dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych na stronie internetowej <http://orzeczenia.nsa.gov.pl> – zwanej dalej „CBOSA”).

Przeprowadzona przez Kolegium analiza stanu prawnego jest konieczna w aspekcie ustalenia, czy organ I instancji przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zasięgnął opinii właściwych organów. Od 1 stycznia 2017 r. uległ zmianie art. 77 ust. 1 poprzez dodanie do niego punktu 3. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy. Zdaniem Kolegium, konieczne było zasięgnięcie opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego.

Na konieczność uzyskania pozwolenia zintegrowanego - a tym samym uzyskanie opinii od właściwego do jego wydania organu - wskazuje Raport oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie obiektów przeznaczonych na działalność usługowo-produkcyjną do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zwanym dalej "Raportem" - (str. 171).

Stosownie do art. 77 ust. 2 ustawy organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada m.in. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Za taki raport należy uznać raport w jego ostatecznym kształcie. Nieuzyskanie przez organ I instancji opinii organu właściwego ze względu na realizowane przedsięwzięcie (organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego) jest naruszeniem obowiązku współdziałania organu uprawnionego do wydania decyzji z organem opiniującym.

Odnosząc się do wykonania zaleceń Kolegium, wynikających z decyzji z dnia 6 marca 2018 r., należy stwierdzić, że nie zostało w dalszym ciągu wyjaśnione, w jaki sposób organ I instancji ustalił krąg stron w przedmiotowym postępowaniu. Z uzasadnienia decyzji organu I instancji nie wynika, co było przesłanką do uznania za stronę postępowania (oprócz organizacji dopuszczonych na prawach strony) dwóch podmiotów i czy są to wszystkie strony postępowania. Argumentacja organu, że działka, jak i obszar wokół działki jest terenem niezamieszkałym, nie jest wystarczająca do poprawnego ustalenia obszaru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. W orzecznictwie sądowym oraz literaturze przedmiotu, ukształtował się pogląd, iż dla ustalenia kręgu stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (innych niż inwestor) konieczne jest ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Mówiąc o zasięgu oddziaływania na środowisko, należy pamiętać także, by nie podchodzić do oddziaływań, jak do przekroczeń obowiązujących standardów emisyjnych lub standardów jakości środowiska - o występowaniu uciążliwości nie mówimy bowiem tylko w przypadku przekroczenia wymagań wynikających z przepisów prawa lub wydanych na ich podstawie decyzji administracyjnych. Gdyby intencją ustawodawcy było ograniczenie szkodliwego oddziaływania tylko do takiego, które przekracza określone normy, to w tym miejscu ustawy byłaby mowa o terenach, dla których zachodzi konieczność ustanowienia - na podstawie art. 135 i art. 136 prawa ochrony środowiska - obszaru ograniczonego użytkowania (vide: Krzysztof Gruszecki Komentarz do art. 73 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, LEX/el., 2013).

W ocenie Kolegium analiza oddziaływania przedsięwzięcia może powinna uwzględniać różne formy tego oddziaływania. Kolegium zauważa, że fakt niezamieszkiwania na obszarze planowanej inwestycji i obszarze wokół tego obszaru, przyjęty jako kryterium do ustalenia

kręgu stron postępowania, oznaczałby że stroną postępowania powinien być jedynie wnioskodawca - inwestor. Należy również zauważyć, że sam wnioskodawca zakłada oddziaływanie przedsięwzięcia na grunty znajdujące się wokół działki, na którym planowane jest przedsięwzięcie, co wynika z Raportu, w którym planuje się bezpłatną usługę suszenia zboża rolnikom mającym uprawy w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia (Raport - str. 191).

Przydatne w kwestii ustalenia kręgu stron postępowania może okazać się orzecznictwo sądów administracyjnych np. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 13 października 2017 r. sygn. akt II SA/Go 480/17 *"Stroną analizowanego postępowania jest więc właściciel (ewentualnie także inny podmiot mający prawo rzeczowe) do nieruchomości położonej na terenie objętym tak rozumianym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia (wyrok NSA z 15 maja 2013 r., II OSK 108/12, CBOSA). Zasięg tego oddziaływania ustalany jest zasadniczo w oparciu o dane wynikające z raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (vide: wyrok NSA z 29 stycznia 2014 r., II OSK 2064/12, baza orzeczeń ns.gov.pl). W świetle aktualnego orzecznictwa brak podstaw do przyjmowania jako zasady, jakoby przymiot strony w sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach miały podmioty posiadające tytuł prawny do nieruchomości położonych w bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W każdym przypadku krąg stron takiego postępowania stanowi bowiem pochodną ustaleń co do obszaru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, które to oddziaływanie może, oczywiście, w konkretnych przypadkach obejmować tylko nieruchomości bezpośrednio graniczące z terenem inwestycji, ale też, niewykluczone, że może obejmować nieruchomości również dalej położone, bądź, przeciwnie, zamykać się w całości w granicach nieruchomości obejmującej teren inwestycji. Nie ma w tym zakresie miejsca na żaden "automatyzm" ani formułowanie jakichkolwiek domniemań".*

Kolegium ponownie wskazuje, że na organie prowadzącym postępowanie ciąży obowiązek oceny Raportu. Potwierdzenie tego znajduje się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym. W sprawie, w której wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest dowodem, ocenianym, jak każdy dowód w sprawie, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów. Zadaniem organu prowadzącego postępowanie jest sprawdzenie zawartości raportu w kontekście spełnienia wymogów formalnych i merytorycznych. Organ musi samodzielnie ocenić raport, a wyniki tej oceny winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, sporządzonym zgodnie z wymogami art.107 § 3 k.p.a. (por. wyrok NSA z dnia 8 czerwca 2017 r., sygn. akt: II OSK 2584/15, dostępny w CBOSA).

Zgodnie z art. 66 ust. 1 ustawy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz m.in. zawierać:

- 1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
 - a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania,
 - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
 - c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia,
 - d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
 - f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
 - g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:

- a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
- b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;
- 2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;
- 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
- 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:
 - a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
 - b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska
 - wraz z uzasadnieniem ich wyboru;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:
 - a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
 - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
 - c) dobra materialne,
 - d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
 - e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
 - f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
 - g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
 - a) istnienia przedsięwzięcia,
 - b) wykorzystywania zasobów środowiska,
 - c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia;

(...)

11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;

12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;

19) podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu;

19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;

20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

Obowiązkiem organu orzekającego jest weryfikacja, czy przedłożony przez inwestora raport, spełnia powyższe wymogi.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy Kolegium stwierdza, że organ I instancji nie zweryfikował raportu pod względem formalnym i merytorycznym.

Raport nie zawiera oświadczenia autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy. Wprawdzie w raporcie odniesiono się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia, lecz dokumenty te były nieaktualne - np. Plan Gospodarki Odpadami województwa podlaskiego na lata 2012-2017 (str. 180 raportu). W żaden sposób organ I instancji nie ustosunkował się do raportu w tej części. Należy zauważyć, że postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 8.12.2018 r., po uzyskaniu informacji z dnia

9.02.2017 r., znalazło się stwierdzenie: Marszałek Województwa Podlaskiego zauważył, że planowane przedsięwzięcie, jeżeli będzie dotyczyło termicznego przetwarzania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, będzie w tym zakresie niezgodne z założeniami i celami określonymi w obowiązującym Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami na lata 2016- 2022. W uzasadnieniu decyzji organu I instancji brak jest jakiegokolwiek odniesienia się, czy planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z powyższym Planem.

Organ I instancji w uzasadnieniu decyzji z dnia 30 kwietnia 2018 r. powołał się na opinię oraz uzgodnienie organu uzgadniającego i opiniującego oraz na ustalenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Z uzasadnienia decyzji organu I instancji wynika, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sokółce pozytywnie zaopiniował przedsięwzięcie opinią z 13.06.2017 r. znak 30/NZ/2017 r. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika natomiast, że już po wydaniu opinii inwestor uzupełniał Raport (29.06.2017 r., 6.11.2017 r.). Z powyższego wynika, że przedmiotem opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sokółce był raport niepełny. Nie może być uznany za raport, w świetle art. 77 ust. 2 pkt 2 ustawy, dokument, w którym dokonywano uzupełnień, czy też zmian, a więc dokument niemający charakteru ostatecznego. Kolegium zauważyło, że zaskarżona decyzja zawiera kompilację stanowisk organów: opiniującego i uzgadniającego oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, co spowodowało powstanie niejasności (podnoszonych również w odwołaniach) co do dróg transportu surowców do zakładu. W punkcie I decyzji: Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, określono, że dojazd i transport surowców (odpadów medycznych, zwierzęcych, energetycznych i osadów ściekowych) i produktów odbywał się będzie: drogą lokalną L (dz. nr 332) z Nowego Dworu do skrzyżowania z drogami (...), natomiast w punkcie II ust. 37 znalazło się stwierdzenie: Zapewnić odrębną, niezależną od ulic miejscowości Nowy Dwór drogę dojazdową do zakładu. W Raporcie (str. 192) wnioskodawca deklaruje budowę drogi dojazdowej o klasie umożliwiającej przejazd pojazdów ciężkich, omijającej miejscowość Nowy Dwór.

W świetle powyższego, w ocenie Kolegium, istnieją wątpliwości w jaki sposób będą transportowane materiały i surowce do zakładu wnioskodawcy.

Kolegium stwierdza, że decyzja nie spełnia wymagań określonych w art. 82 ust.1 pkt 2 lit. c ustawy. Zgodnie z tym przepisem w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących: - wójt, burmistrz lub prezydent miasta,- starosta,- marszałek województwa, - wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

W punkcie VI decyzji znalazły się zapisy dotyczące monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, są one jednak nieprecyzyjne, brak jest terminu i określenia organów, którym należy przedłożyć wyniki monitorowania. Zgodnie z art. 82 ust. 1c, jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Brak zapisów w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczących monitorowania skutkuje, zdaniem Kolegium, brakiem prawnych możliwości zapobiegania ewentualnym negatywnym oddziaływaniom na środowisko.

Zaskarżona decyzja nie spełnia również wymogów określonych w art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy. W myśl tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Uzasadnienie decyzji zawiera jedynie informację o przeprowadzonych społecznych konsultacjach i poddaje w wątpliwość, czy stanowiska wyrażone w ankietach są opiniami osób podpisujących te ankiety.

W decyzji brak jest jakiegokolwiek odniesienia się do zgłaszanych wniosków i uwag, w tym zgłaszanych przez organizacje dopuszczone do udziału na prawach strony postępowania. Oznacza to, że zebrany materiał dowodowy nie został wyczerpująco rozpatrzony i stanowi naruszenie art. 77 § 1 Kpa.

Nie został zachowany wymóg określony art. 85 ust. 3 ustawy, gwarantujący możliwość zapoznania się społeczeństwa z wydaną decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z tym przepisem zdanie pierwsze, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1.

Podanie do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji umożliwiłoby ewentualne zapoznanie się z treścią decyzji i poznanie, w jakim stopniu aktywność społeczna odniosła skutek. Obowiązek wynikający z powyższego przepisu ma charakter informacji skierowanej do ogółu społeczeństwa, a nie do stron postępowania. Potwierdzeniem tego stanowiska jest pogląd wyrażony w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 2017 r. sygn. akt: II OSK 339/16 *"Obwieszczenie wydane na podstawie art. 85 ust. 3 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko realizuje jedynie cel informowania społeczeństwa o wydanych przez organ decyzyjnych mających wpływ na środowisko. Przepis ten ma charakter informacyjny i nie stanowi przepisu szczególnego, o którym mowa w art. 49 k.p.a. Należy zwrócić uwagę, że nie jest on skierowany do stron postępowania, ale do społeczeństwa. Jego celem jest tylko poinformowanie społeczeństwa o wydaniu decyzji środowiskowej, a nie doręczenie jej stronom postępowania"*. (wyrok dostępny w CBOSA). Tym bardziej zachowanie procedury w powyższym zakresie jest istotne, gdyż już w pierwszej decyzji Wójta Gminy Nowy Dwór z 8.02.2018 r., organ podnosił zainteresowanie społeczeństwa planowaną inwestycją i nasilające się obawy mieszkańców co do bezpieczeństwa zdrowia ludzi związanego z planowanym przedsięwzięciem.

Odnosząc się do zarzutów Stowarzyszenia Klubu Miłośników Sidry, Kolegium stwierdza, że niezasadny okazał się zarzut naruszenia art. 71 ust. 1 i 2 ustawy. Przepis ten określa bowiem, w jakich sytuacjach wymagane jest uzyskanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. Dla przedsięwzięcia wnioskodawcy uzyskanie takiej decyzji jest niezbędne i co nie jest kwestionowane. Nietrafnie podniesiono naruszenie art. 79 ust. 1 ustawy, który stanowi, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jak wskazano wyżej, organ

I instancji nie dochował jedynie procedury wynikającej z art. 85 ust.3 ustawy, gwarantującej możliwość zapoznania się społeczeństwa z wydaną decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Zasadnie natomiast podniesiono naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy, gdyż z decyzji nie można wywieść, jakie były wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

Zarzut nieuznania Stowarzyszenia za stronę jest bezprzedmiotowy, gdyż Stowarzyszenie zostało dopuszczone do udziału na prawach strony. Po uchyleniu decyzji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia, Stowarzyszenie będzie mogło skorzystać ze wszystkich uprawnień procesowych, w tym do wglądu w akta sprawy stosownie do art. 73 Kpa. Natomiast co do ustalenia kręgu stron niniejszego postępowania, Kolegium zauważa, że kwestia ta będzie ponownie oceniana przez organ I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika, w jaki sposób krąg stron został ustalony. Kolegium nie może więc wypowiedzieć się, czy Biebrzański Park Narodowy i właściciele działek sąsiadujących przez drogę gminną, słusznie nie zostali uznani za strony postępowania.

Nietrafnie Stowarzyszenie Klubu Miłośników Sidry podnosi zarzut niepodania adresu działki nr 790. W punkcie I decyzji określono, że przedsięwzięcie będzie usytuowane na działce nr geod. 790 obręb Nowy Dwór, gmina Nowy Dwór. W uzasadnieniu decyzji wskazano lokalizację przedsięwzięcia z podaniem powiatu i województwa. W załączniku do decyzji z dnia 30.04.2018 r. "Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia" powtórzono lokalizację ze wskazaniem powiatu sokólskiego, woj. Podlaskie. Kolegium stwierdza jednak, że dla przejrzystości decyzji lokalizacja przedsięwzięcia powinna być zamieszczona w sentencji orzeczenia.

Niezasadny jest też zarzut niezgłoszenia inwestycji do Wojewódzkiego Planu Zagospodarowania Odpadami. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera elementy, o których mowa w art. 80 ust. 1 ustawy tj.:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Kwestia objęcia Wojewódzkim Planem Zagospodarowania Odpadami inwestycji wnioskodawcy, nie jest przedmiotem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosząc się do wniosku Stowarzyszenia Klubu Miłośników Sidry o zawieszenie postępowania, należy stwierdzić, że jest on bezprzedmiotowy, gdyż z wnioskiem takim może wystąpić strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte (art. 98 § 1 Kpa), a więc inwestor. Nadto postępowanie sądowoadministracyjne zainicjowane sprzeciwem zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem NSA z dnia 20 listopada 2018 r. sygn. akt II OSK 2971/18.

Odpowiadając na zarzuty z odwołania Piotra Pawłowskiego Kolegium zauważa, że w części pokrywają się one z zarzutami Stowarzyszenia Klubu Miłośników Sidry. Trafnie Skarżący podniósł istnienie sprzeczności w decyzji co do drogi dowozu materiałów oraz braku uzasadnienia prawidłowości ustalenia kręgu stron. Zasadnie również podnosi, że ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie odnoszą się do aktualnego planu gospodarki odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022.

Niesłusznie natomiast Skarżący wskazuje na sprzeczność zaskarżonej decyzji w zakresie rodzajów odpadów, które mogą ulegać przetwarzaniu metodą termiczną na drodze procesów R1 i D10 na linii o wydajności 1 Mg/h. Zgodnie z tabelą zamieszczoną w pkt 17 postanowienia RDOŚ na linii o tej wydajności mogą być przetwarzane odpady o kodzie 18 - Odpady medyczne i

weterynaryjne (...). Inne odpady, niż o kodzie 18, mogą ulegać przetwarzaniu metodą termiczną na drodze procesów R1 i D10 na linii o wydajności 2 Mg/h (pkt 18 postanowienia). W decyzji, w pkt. III ust. 12, ujęto dwa rodzaje odpadów: niebezpieczne i inne niż niebezpieczne, które można przetwarzać na dwóch liniach technologicznych, odpowiednio o wydajności 1 Mg/h i 2 Mg/h (zgodne z pkt. II ust. 12 postanowienia RDOŚ).

Zarzuty Towarzystwa Ochrony Przyrody są zbieżne z wyżej wymienionymi zarzutami innych Skarżących. Należy podzielić zarzut o nieprzedstawieniu Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Sokółce ostatecznej wersji raportu wnioskodawcy, jak również niewskazaniu w zaskarżonej decyzji, w jakim zakresie uwzględniono wnioski i uwagi zgłoszone przez społeczeństwo. Należy zgodzić się również, że decyzja jest powieleniem stanowisk organów współdziałających, brak jest natomiast własnych ustaleń organu. W szczególności organ nie rozważył wystąpienia oddziaływań skumulowanych, związanych z fazą eksploatacji przedsięwzięcia - ruch ciężkich pojazdów, transportujących odpady do zakładu. Organ I instancji nie wyjaśnił, dlaczego ruch ciężkich pojazdów wystąpi wyłącznie na etapie realizacji przedsięwzięcia i ustąpi po zakończeniu budowy.

W odniesieniu do zarzutów odwołania Towarzystwa na rzecz Ziemi należy zgodzić się z odwołującym Towarzystwem, że brak samodzielnej oceny raportu przez organ I instancji skutkowało zaakceptowaniem dokumentu prywatnego opartego na nieaktualnym wojewódzkim planie gospodarki odpadami. Brak jest również odniesienia się w wydanej decyzji do innych dokumentów strategicznych powstałych dla Gminy Nowy Dwór. Należy zgodzić się z odwołaniem Towarzystwa na rzecz Ziemi, że nie przeanalizowano oddziaływania inwestycji na środowisko w aspekcie transportu materiałów do planowanego zakładu. Należy podkreślić, że konieczność takiej analizy jest niezbędna, również w aspekcie nieścisłości decyzji w zakresie dróg dowozu materiałów do zakładu inwestora. Nietrafny jest natomiast zarzut niewyszczególnienia w decyzji kodów odpadów. W decyzji organu I instancji w pkt. II w ust. 17 wyszczególnione są kody odpadów, które mogą ulegać przetwarzaniu metodą termiczną na drodze procesów R1 i D10 na linii o wydajności 1 Mg/h, a w ust. 18 - kody, które mogą ulegać przetwarzaniu metodą termiczną na drodze procesów R1 i D10 na linii o wydajności 2 Mg/h. Nie można zgodzić się z zarzutem niezapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu poprzez pozbawienie mocy prawnej konsultacji społecznych wskutek uchylenia decyzji przez organ odwoławczy. Uchylenie decyzji organu I instancji przez Kolegium nie oznacza, że zostają unicestwione wszystkie dotychczasowe czynności podjęte przez organ I instancji. Organ ten ponownie rozpatrując sprawę powinien rozważyć, czy istnieją przesłanki, i czy jest konieczność ponownego przeprowadzenia konsultacji społecznych. Kolegium nie odnosi się do pozostałych zarzutów odwołania w zakresie określenia nieracjonalnego wariantu alternatywnego dla inwestycji wobec uchylenia decyzji i konieczności ponownego rozpatrzenia sprawy.

Odnosząc się do zarzutów Stowarzyszenia "Towarzystwo Ziemia Sokóleńska", Kolegium stwierdza, że są one w części zasadne. Dotyczy to zarzutu niespełnienia wymogu określonego w art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy poprzez brak w uzasadnieniu decyzji informacji, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, sprzeczności w decyzji co do drogi dowozu materiałów i surowców do zakładu inwestora, nieodniesienia się do ryzyka poważnych awarii związanych z transportem drogowym odpadów, nieodniesienie się do aktualnych dokumentów strategicznych, brak zasięgnięcia opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego.

Nie ma natomiast racji Skarżący, że przytoczono w podstawie prawnej i uzasadnieniu decyzji dwie różne podstawy prawne. Jako miejsce publikacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w sentencji decyzji wskazano Dziennik Ustaw, w którym zamieszczono tekst jednolity aktu prawnego.

W odniesieniu do naruszenia art. 113 § 1 Kpa poprzez niewłaściwe sprostowanie oczywistej omyłki w dokumencie prywatnym i w postanowieniu Wójta Gminy Nowy Dwór z dnia 16 marca 2018 r., Kolegium wskazuje, że postanowienie wydane w trybie art. 113 § 1 Kpa powinno być zaskarżone w ramach stosownego zażalenia przysługującego stronie na podstawie art. 113 § 3 Kpa.

Przywoływany w odwołaniu art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zdaniem Kolegium, nie może oznaczać zakazu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zasada ostrożności (przezorności) stanowi o możliwości podejmowania decyzji dotyczących działań zapobiegawczych w obliczu zagrożenia i można dzięki niej zapewnić wysoki poziom ochrony środowiska.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia art. 28 Kpa poprzez niedopuszczenie Powiatu Sokólskiego i Biebrzańskiego Parku Narodowego jako stron postępowania, należy zauważyć, że ocena tych zarzutów w chwili obecnej jest przedwczesna. Jak wskazało Kolegium w niniejszej decyzji, w dalszym ciągu organ I instancji nie wskazał, w jaki sposób ustalił krąg stron. Nie jest więc możliwa na tym etapie postępowania ocena, czy krąg stron postępowania został ustalony prawidłowo.

Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy organ I instancji weźmie pod uwagę wszystkie zastrzeżenia wskazane w decyzji Kolegium. W szczególności, organ ustali krąg stron postępowania i uzasadni swoje stanowisko w decyzji. Organ I instancji powinien zapewnić w sposób należyty udział czynnika społecznego. Ramy udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji środowiskowej tworzą przepisy art. 33 -38 ustawy. Organ wydający decyzję ma obowiązek zapewnić udział społeczności lokalnej w postępowaniu administracyjnym, rozpatrzyć uwagi i wnioski, jeżeli zostały zgłoszone, a także wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej, w jaki sposób zostały one wzięte pod uwagę. Oceny zgłoszonych uwag i wniosków społeczeństwa dokonuje się również na podstawie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raport umożliwia organowi analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 ustawy. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
 - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
 - b) dobra materialne,
 - c) zabytki,
 - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
 - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca,
 - e) dostępność do złóż kopalin;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu.

Organ I instancji dokona oceny, czy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko spełnia wszystkie wymogi formalne określone w art. 66 ustawy, w tym, w zakresie odniesienia się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia. Należy przy tym ocenić, czy dokumenty strategiczne, do których odnosi się Raport (str. 180 Raportu) są dokumentami aktualnymi.

Kolegium zauważa na marginesie, że jedynie niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie bowiem z art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze

ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Organ I instancji powinien wystąpić do organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego o opinię. Organ powinien wystąpić o opinię do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sokółce, przedkładając ostateczną wersję Raportu. Zebranie w sposób wyczerpujący i rozpatrzenie całego materiału dowodowego będzie stanowiło podstawę wydania decyzji, która powinna spełniać warunki określone w art. 107 § 1-3 Kpa oraz art. 82, art. 85 ustawy. Kolegium wskazuje również na treść art. 85 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy, który stanowi, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonany z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 78.

Skala zastrzeżeń do przeprowadzonego postępowania i wydanej przez organ I instancji decyzji, nakazywała Kolegium uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie Wójtowi Gminy Nowy Dwór sprawy do ponownego rozpatrzenia.

W tym stanie rzeczy Kolegium postanowiło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenia

- 1) od niniejszej decyzji skarga do sądu administracyjnego nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji;
- 2) sprzeciw wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku;
- 3) sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję;
- 4) od sprzeciwu pobierany jest wpis stały, którego wysokość wynosi 100 zł na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.);
- 5) stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego, może być przyznane prawo pomocy; wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- 6) obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, w tym ww. wpisu, nie ma strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym, w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa;

Przewodniczący:



Członkowie:



Otrzymują:

1. PPUH L. W. M. Leszek Mentel,
2. Piotr Pawłowski,
3. Jolanta Bernarda Wilczyńska,
4. Towarzystwo Ochrony Przyrody, ul. Wilcza 64, 00-679 Warszawa,
5. Stowarzyszenie Klub Miłośników Sidry, Siderka 66, 16-124 Sidra,
6. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, ul. Dojlidy Fabryczne 23, 15-554 Białystok,
7. Prokuratura Okręgowa w Białymstoku, ul. Kilińskiego 14, 15-950 Białystok,
8. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, ul. 1-go Maja 13, 16-100 Sokółka,
9. Stowarzyszenie "Towarzystwo Ziemi Sokólskiej", ul. Piłsudskiego 8, 16-100 Sokółka,
10. Towarzystwo Na Rzecz Ziemi, ul. Leszczyńskiej 7, 32-600 Oświęcim,
11. Wójt Gminy Nowy Dwór (+akta sprawy),
12. a/a